

До українського громадянства на Батьківщині і на чужині

Громадяни і Громадянки!

25 літ минає з того дня, коли від куль підісланого большевицькою Москвою вбивника впав Симон ПЕТЛЮРА, Голова Директорії і Головний Отаман Війська Української Народньої Республіки. Виконуючи свій злочин, ворог хотів не тільки фізично знищити Петлюру та очорнити Його і українську визвольну боротьбу негідними наклепами, а й завдати тяжкого удару самій ідеї української незалежної державности: загинув бо Той, що очолював змагання за Українську Самостійну Соборну Державу і чие Ім'я стало символом боротьби за волю.

Однак помилилася Москва в своїх розрахунках: мученицька смерть Головного Отамана об'єднала широкі маси українського народу біля великої ідеї, якій присвятив усе своє життя Симон Петлюра і за яку поліг. Українці на Батьківщині і на еміграції, пройняті гнівом і сумом на вістку про смерть Великого Борця, зімкнули свої лави в боротьбі за волю. Кров Петлюри кликала до всенародної єдності для спільної оборони проти наступу ворожих сил. Загинув Петлюра, але мільйони українців понесли далі прапор незалежної вільної України.

Мета, за яку боровся і вмер Симон Петлюра, ще не здійснена. Але Його мученицька постать стала нині для всіх українців непохитним дороговказом і вогненним гаслом завершити розпочате Ним Діло.

Поділена після першої світової війни поміж сусідніми державами і переживши потім окупацію нацистів, майже вся Україна опинилася сьогодні в ярмі. Московські большевики винищують наш народ духово, фізично і матеріально. Мільйони українців загинули від розстрілів, голоду та в концентраційних таборах. Та, не вважаючи на всі страхіння советського окупаційного режиму, героїчний народ України не скорився ворогові і впродовж 30 літ провадить завзятий спротив большевицькій Москві. Як колись славне війське Української Народньої Республіки під проводом Симона Петлюри до останку боронило Рідну Землю від московської навали, так потім, аж до нинішнього моменту, український народ всіма можливими засобами боровся і бореться проти винищувальної політики Москви. В той час, як на рідних землях, за участі всього українського суспільства, діють борці революційного підпілля і не вгасає ідея всенародної поветанської боротьби, українці на чужині роблять зусилля, щоб прийти з допомогою своїм братам на Батьківщині і приспінити час визволення України.

Невпинна і непохитна боротьба українського народу за свою свободу викликає увагу всього світу. Наша боротьба й симпатії вільного демократичного світу до України дають запоруку наближення нашої перемоги. Проте ще великі і тяжкі змагання стоять перед українським народом і ще багато завдань треба буде виконати та перебороти труднощів і перепон на шляху до нашої державної незалежности. Цього досягнемо тільки власною силою! А сила буде в нас тоді, коли ми будемо об'єднані, згуртовані і одноставні!

Українці на Батьківщині, під комуністичною диктатурою, об'єднані всі в одному спільному визвольному зусиллі. Супроти ворожих знущань, масових заслань, фізичного винищування і гноблення українського духа й культури, переслідування релігії й руйнування церковного життя, — не може бути там роз'єднання, ворожнечі чи взаємного поборювання поміж українцями різних політичних переконань. Там панує згода, і цю згоду наші брати на Батьківщині хотіли б бачити і серед українців на чужині.

Державний Центр Української Народньої Республіки, виразницею якого є нині Українська Національна Рада, перебуваючи на чужині, далі очолює визвольну боротьбу України і знаходиться в постійному єднанні з нашим народом на Батьківщині. З цього зв'язку з Рідним Краєм і з певности повної згоди з нашими патріотами в Україні УНРада черпає сили для дальшої праці і боротьби. Як тепер, так і в майбутньому, коли у визволеній Батьківщині всі українці зможуть вільно висловлюватися і діяти, Державний Центр матиме завжди повну згоду з усіма державницькими українськими політичними силами і з широкими масами нашого народу.

Українська еміграція, що перебуває у вільних умовах життя, може виконати важливі завдання для визволення нашої Батьківщини. Вповні ці завдання наша еміграція здійснить при тій умові, якщо серед неї припиняться внутрішні незгода і згубна ворожнеча. Боротьба і страждання нашого народу в поневоленій Україні та оборона від наступу всіх сил, ворожих ідеї української самостійности, вимагають, щоб усі українські групи встановили між собою мир, згоду і дружню співпрацю. Групові амбіції й розходження повинні відійти набік перед спільним ділом визволення нашої Батьківщини!

Перед святою пам'яттю Симона Петлюри, полеглого за волю України, Державний Центр Української Народньої Республіки закликає всі українські політичні угруповання об'єднатися в спільній боротьбі за визволення України. В теперішніх напружених міжнародніх умовах виконаймо заповіді і гасла покійного Голови нашої держави: об'єднаймо і зосередьмо всі свої сили на боротьбу проти ворога і для досягнення визнання незалежності України перед вільним демократичним світом.

Українська Національна Рада як раніше, так і тепер відкрита для всіх політичних угруповань. В її межах повинна і може здійснитися співдія всіх Українських політичних сил. Не відмовляючись від своїх програм, не зрікаючись своїх окремих стремлень, всі українські групи можуть, у мирному суперництві з іншими, спільно діяти для одного великого діла, визволення нашої Батьківщини. Справи політичного ладу України та суспільно-господарського устрою будуть вирішені тільки на Україні, де кожна група зможе демократичним шляхом старатися здійснити свою програму. До того маємо всі разом, спільною боротьбою, наблизити час повороту в Рідний Край, час визволення наших братів і сестер з-під московсько-большевицького ярма.

Українці і Українки!

Нинішня хвиля вимагає від нас великої відповідальної праці і повного напруження всіх наших сил. Страшний, непростимий гріх упав би на наше покоління, коли б ми через внутрішні сварі змарнували справу визволення нашої Батьківщини. Наша перемога передусім залежатиме від нас самих — від нашої єдности, активности, жертвенности. Збудуймо спільними силами нашу Незалежну Державу, в якій будуть забезпечені демократичний лад, соціальна справедливість і добробут та рівність для всіх верств українського народу та для всіх громадян Української Землі.

Жертви і кров борців за волю, кров Симона Петлюри, накладають на всіх українців святий обов'язок завершити те Діло, за яке вони віддали своє життя. Найдостойніше можемо вшанувати пам'ять полеглих героїв встановленням всенародньої згоди, об'єднанням українців на Батьківщині і на еміграції. Всенародня згода стане тим каменем, на якому ми збудуємо Вільну Незалежну Соборну Україну, здійснюючи цим заповіт Симона Петлюри.

На чужині, в травні 1951 року.

Президент Української Народньої Республіки — Андрій ЛІВИЦЬКИЙ, Президент Української Національної Ради: Борис ІВАНИЦЬКИЙ — голова, Степан БАРАН, Осип БОЙДУННИК, Антін ЧЕРНЕЦЬКИЙ — заступники голови, Михайло ВОСКОВИЙНИК — секретар, Виконавчий Орган УНРади: Ісаак МАЗЕПА — голова, Степан ВИТВИЦЬКИЙ, Іван БАГРЯНИЙ, Дмитро АНДРІЄВСЬКИЙ, — заступники голови, Василь ГРИГОРЕНКО, Спиридон ДОВГАЛЬ, Микола КАПУСТЯНСЬКИЙ, Микола ЛІВИЦЬКИЙ, Любомир МАКАРУШКА — члени.